

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 919/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божицара Вујичића, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Јован Мишчевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2337/20 од 28.10.2020. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2337/20 од 28.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2337/20 од 28.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди, Судска јединица у Новом Кнежевцу П 296/2019 од 28.07.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати 29.627,80 евра са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати, почев од дана подношења тужбе 17.04.2018. године, па до исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 259.730,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2337/20 од 28.10.2020. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је делимично усвојена, делимично одбијена, па је преиначена првостепена пресуда тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати 1.494,68 евра са законском затезном каматом почев од 17.04.2018. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка од 48.000,00 динара, док је у преосталом непреиначеном делу наведена пресуда потврђена. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због свих законом прописаних разлога, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради исплате, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 17.04.2018. године, а побијана вредност предмета спора је 28.133,12 евра у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић